

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

21 grudnia 2020 roku

Sąd Okręgowy w Radomiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca sędzia SO Adriana Orzechowska (ref.)

Sędzia SR (del.) Katarzyna Siczek

Ławnicy: Zbigniew Szymczyk, Jarosław Małek, Barbara Krynicka

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Sołtys,

po rozpoznaniu: 7 listopada 2019 r., 10 grudnia 2019 r., 16 stycznia 2020 r., 3 marca 2020 r., 18 czerwca 2020 r., 22 października 2020 r., 7 grudnia 2020 r.

przy udziale prokuratorów: Moniki Gibały, K. K.

sprawy B. F. syna M. i I. z d. D., urodzonego (...) R.

oskarżonego o to, że : w dniu 23 czerwca 2019 r. w R., działając z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia O. Z., zadał mu uderzenie nożem w plecy, powodując obrażenia w postaci rany klutej tylnej ściany klatki piersiowej w okolicy łopatki lewej, odmy opłucnowej lewostronnej i krwiaka lewej jamy opłucnowej, naruszające czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na skuteczną obronę pokrzywdzonego

tj. o przestępstwo z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 148§1 k.k. i art. 157§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

I. w odniesieniu do zarzutu aktu oskarżenia uznaje B. F. za winnego tego, że: w dniu 23 czerwca 2019 r. w R., odpierając bezpośredni, bezprawny zamach na jego zdrowie w postaci zadawania mu uderzeń i naruszania jego nietykalności przekroczył granice obrony koniecznej, stosując sposób obrony niewspółmierny do niebezpieczeństwa zamachu, w ten sposób że przewidując możliwość spowodowania u O. Z. ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej jego życiu i godząc się na to, bezpośrednio do tego zmierzał w ten sposób, że zadał mu uderzenie nożem w plecy, w klatkę piersiową po stronie lewej, jednakże zamierzonego uszczerbku nie wywołał, bowiem z uwagi na przebieg kanału rany, zagłębione w nią ostrze noża nie uszkodziło płuca bądź innych usytuowanych w tej okolicy ważnych dla życia organów, wywołując obrażenia naruszające czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres powyżej 7 dni w postaci: rany klutej tylnej ściany klatki piersiowej z odmą opłucnową lewostronną i krwiakiem lewej jamy opłucnowej, czyn ten kwalifikuje z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 156§1 pkt 2 k.k. w zb. z art. 157§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 25§2 k.k., skazuje oskarżonego na podstawie powołanych przepisów i na podstawie art. 61§1 k.k. w zw. z art. 25§2 k.k. odstępuje od wymierzenia mu kary;

II. zwraca uznane za dowody rzeczowe w niniejszej sprawie: nóż kuchenny I. K., odzież oraz obuwie: O. Z. - oznaczoną nr 3 wykazu dowodów rzeczowych nr I/557/19/P, B. F. – oznaczoną nr 4 wykazu dowodów rzeczowych nr I/557/19/P;

III. zwalnia oskarżonego z obowiązku zapłaty kosztów sądowych, w tym z opłaty.

sędzia Adriana Orzechowska sędzia Katarzyna Siczek

Barbara Krynicka Z. J. M.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IIK 107/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	B. F.	w dniu 23 czerwca 2019 r. w R., odpierając bezpośredni, bezprawny zamach na jego zdrowie w postaci zadawania mu uderzeń i naruszania jego nietykalności przekroczył granice obrony koniecznej, stosując sposób obrony niewspółmierny do niebezpieczeństwa zamachu, w ten sposób	

		<p>że przewidując możliwość spowodowania u O. Z. ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej jego życiu i godząc się na to, bezpośrednio do tego zmierzał w ten sposób, że zadał mu uderzenie nożem w plecy, w klatkę piersiową po stronie lewej, jednakże zamierzonego uszczerbku nie wywołał, bowiem z uwagi na przebieg kanału rany, zagłębione w nią ostrze noża nie uszkodziło płuca, bądź innych usytuowanych w tej okolicy ważnych dla życia organów, wywołując obrażenia naruszające czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres powyżej 7 dni w postaci: rany klutej tylnej ściany klatki piersiowej z odmą opłucnową lewostronną i krwiakiem lewej jamy opłucnowej, to jest czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 156§1 pkt 2 k.k. w zb. z art. 157§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 25§2 k.k.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>- w dniu 23 czerwca 2019 r. 19 letni B. F. przebywał wraz z siostrą O. F. i innymi członkami rodziny u swojej matki I. K. zamieszkującej wówczas w bloku przy ul. (...) w R.,</p> <p>- w godzinach południowych na podwórzu przed</p>	<p>-wyjaśnienia B. F. ----- -zeznania lony K. ----- -zeznania O. F. -----</p>	<p>k.130-132, 405-407 ----- k.34-35,436- 438 ----- k.38-40, 419v-421v -----</p>	

wspomnianym blokiem doszło do konfliktu pomiędzy, ubiegającym się o względy O. F. R. S., a rodziną B. F.. Nietrzeźwy R. S. w związku z niewyrażeniem przez O. F. zgody na "zostanie jego dziewczyną" wszczął awanturę z członkami rodziny B. F., w czasie której doszło do rękoczynów pomiędzy nim a B. F. i W. F.;	-częściowo zeznania M. M. (3)	k. 24-26, 413
	-----	-----
	-zeznania G. K.	k.71,422-423
	-----	-----
	-zeznania D. R.	k. 485v
	-----	-----
	- częściowo zeznania K. S.	k. 55-56, 411-412
	-----	-----
- w trakcie powyższego zajścia I. K. jak i O. F. kontaktowały się z matką i siostrą R. S. prosząc je o pomoc , te informowały je, że nie mają wpływu na jego zachowanie, zalecały wezwanie policji;	-częściowo zeznania J. M.	k.409v-411
	-informacje dot. zgłoszeń telefonicznych i interwencji policji	k. 146-149
	-----	-----
	- protokół oględzin miejsca wraz z dokumentacją fotograficzną	k.10-22, 242
	-----	-----
- kiedy awanturujący się nadal R. S. rzucił butelką w samochód O. F., uszkadzając szybę pojazdu, I. K. zawiadomiła telefonicznie o powyższym policję; w chwili przybycia funkcjonariuszy R. S. oddalił się z miejsca zdarzenia;	- opinia Laboratorium Kryminalistycznego KWP z s. w R. HL-IV- (...) dot. badań krwi B. F.	k.229-230
	-----	-----
	-opinia Laboratorium Kryminalistycznego KWP z s. w R. HL-IV- (...) dot. badań krwi O. Z.	k.231
	-----	-----
-po odjeździe policjantów mieszkańcy bloku, w tym osoby licznie przebywające na podwórzu (min. koledzy B. F., a wśród nich zaprzyjaźniony z nim jego rówieśnik O. Z. (min. zeznania: J. M. k. 411, K. S. k.411v), będący chrześniakiem męża I. K.) mieli pretensje do rodziny B. F. o wezwanie policji, kierując w ich stronę wyzwiska i groźby;	-protokół pobrania krwi od B. F.	k.234-235
	-----	-----
	-opinia Laboratorium Kryminalistycznego KWP z s. w R. HL-IV- (...) dot. badań krwi O. Z.	k.236
	-----	-----
	- protokół pobrania krwi od O. Z.	

<p>- w związku z powyższym około godz. 20.00 zamierzająca tej nocy spać u matki O. F. zmieniła zdanie i zadzwoniła po swojego wujka M. J., aby ten przyjechał po nią i zabrał ją do domu;</p> <p>- obawiając się zachowania mieszkańców przebywających na zewnątrz poprosiła B. F., aby ten odprowadził ją do samochodu wujka, na co brat przystał;</p> <p>-B. F. wychodząc z O. F. z mieszkania matki, przewidując możliwość napaści na niego przez mieszkańców bloku, zabrał ze sobą nóż kuchenny z 17 centymetrowym ostrzem (k.287v), który włożył za spodenki;</p> <p>-po odprowadzeniu siostry do samochodu M. J. B. F. wracał do mieszkania I. K., kierując się do jej klatki schodowej od strony ulicy;</p> <p>- poinformowany o tym przebywający na placu z drugiej strony bloku nietrzeźwy O. Z. wbiegł do tejże klatki od strony podwórza;</p>			
<p>- za O. Z. do klatki weszli pozostali ich wspólni koledzy: J. M. a dalej także bracia: 16 letni J. W. i 15 letni K. W.;</p> <p>- w dalszej części klatki schodowej (w jej wnęce)</p>	<p>-wyjaśnienia B. F. ----- - częściowo zeznania lony K. -----</p>	<p>k.130-132, 405-407 ----- k.34-35,436-4 38 -----</p>	

przebywała I. K., gdzie paliła papierosa;	-częściowo zeznania M. M. (3)	k. 25
- B. F. nie zdążył wejść do usytuowanego na parterze mieszkania matki, kiedy podbiegł do niego ok. 15 centymetrów wyższy O. Z. i zaczął mu zadawać uderzenia pięścią w twarz, za B. F. znajdowali się J. M. oraz bracia W., był popychany oraz kopnięty w nogę (wyjaśnienia B. F. k. 405v-406), od strony podwórka zaczęły do klatki wchodzić inne osoby (w tym matka O. Z. M. M. (3)), w stronę B. F. kierowane były wulgarne zwroty i obraźliwe wyrażenia,	- częściowo zeznania K. S.	k. 55-56, 411-412
- B. F. w odpowiedzi na atak O. Z. usiłował go także uderzyć pięścią w twarz (co jednak z uwagi na różnicę wzrostu obu mężczyzn było bezskuteczne / zeznania I. K. k. 35v/); doszło do szarpaniny pomiędzy B. F. a O. Z. (wyjaśnienia B. F. /k.131/) w jej trakcie leworęczny B. F. wyciągnął trzymany w spodenkach nóż i trzymając go w lewej ręce zaczął nim wymachiwać,	- częściowo zeznania J. M.	k.85, 409v-411
- O. Z. na widok noża odwrócił się (wyjaśnienia B. F. k. 131), wówczas B. F. przekraczając granice obrony koniecznej, stosując środek obrony niewspółmierny do niebezpieczeństwa zamachu ugodził O. Z. nożem w plecy - w klatkę piersiową po stronie lewej;	-informacje dot. zgłoszeń telefonicznych i interwencji policji	k. 152-158
	-płyty z zapisem zgłoszeń Centrum Dyspozytorskiego (...) w R. i (...)	k.112,163,173
	-protokół pobrania materiału porównawczego	k.189,240-241
	-protokół oględzin odzieży O. Z.	k.191
	-protokół oględzin odzieży B. F.	k.202-203
	- dokumentacja medyczna B. F.	k. 250
	-opinia Zakładu (...)/258	k.280-285
	- protokół oględzin noża	k.287-288
	- protokół oględzin miejsca wraz z	k.10-22, 242
		k.229-230
		k.231
		k.234-235

<p>- po zadaniu ciosu B. F. wypuścił nóż z ręki, który upadł na podłogę, wówczas O. Z. złapał go i zamachnął się nim w kierunku B. F., powodując u niego obrażenia dłoni oraz rozcinając jego koszulkę w okolicy brzucha;</p>	<p>dokumentacją fotograficzną</p>	<p>-----</p>
<p>- po interwencji I. K. i M. M. (3) B. F. wszedł do mieszkania matki</p>	<p>----- -opinia Laboratorium Kryminalistycznego KWP z s. w R. HL-IV- (...) dot. badań krwi B. F.</p>	<p>k.236 -----k.290-296, 27-298 ----- k. 118, 121, 222-223 484-485,495-499, 511-512</p>
	<p>-protokół pobrania krwi od B. F.</p>	<p>----- k. 28-30,43-45</p>
	<p>----- -opinia Laboratorium Kryminalistycznego KWP z s. w R. HL-IV- (...) dot. badań krwi O. Z.</p>	<p>----- k. 46-54 ----- k. 103-114, 207</p>
	<p>-protokół pobrania krwi od B. F.</p>	<p>----- k. 120</p>
	<p>----- - protokół odtworzenia zapisu zgłoszeń telefonicznych</p>	<p>k. 31v-32 ----- k. 195,486</p>
	<p>- opinia biegłego lekarza W. O.</p>	<p>----- k. 201,433v-434</p>
	<p>----- -protokół zatrzymania rzeczy</p>	
	<p>----- -protokół oględzin osoby</p>	
	<p>----- -dokumentacja medyczna O. Z.</p>	
	<p>-----</p>	

	<p>-karta informacyjna leczenia B. F.</p> <p>-----</p> <p>- zeznania P. Ś.</p> <p>-----</p> <p>- częściowo zeznania A. R.</p> <p>-----</p> <p>częściowo zeznania B. C.</p>		
<p>- godząc O. Z. nożem w plecy B. F. bezpośrednio zmierzał do wywołania u niego ciężkiego uszczerbku na zdrowiu (przewidywał możliwość spowodowania u niego choroby realnie zagrażającej jego życiu i godził się na to) zamierzonego uszczerbku jednak nie wywołał, bowiem z uwagi na przebieg kanału rany, zagłębione w nią ostrze noża nie uszkodziło płuca, bądź innych usytuowanych w tej okolicy ważnych dla życia organów, wywołując obrażenia naruszające czynności narządów ciała O. Z. na okres powyżej 7 dni w postaci: rany klutej tylnej ściany klatki piersiowej z odmą opłucnową lewostronną i krwiakiem lewej jamy opłucnowej</p>	<p>- opinia biegłego lekarza W. O.</p> <p>-----</p> <p>-dokumentacja medyczna O. Z.</p> <p>-----</p> <p>-wyjaśnienia B. F.</p>	<p>k. 118,222-223 484-485,495-499, 511-512</p> <p>-----</p> <p>k.103-114,207</p> <p>-----</p> <p>k. 130-132,405-407</p>	
<p>-po wejściu do mieszkania I. K. przez B. F. O. Z. i towarzyszące mu inne osoby uderzały w drzwi i okno</p>	<p>wyjaśnienia B. F.</p> <p>-----</p> <p>zeznania O. F.</p>	<p>k. 131, 405</p> <p>-----</p> <p>k. 38-40, 419v-421</p>	

<p>mieszkania, wykrzykując wulgarnie zwroty, część z nich trzymała kije;</p>	<p>----- zeznania G. K.</p>	<p>----- k.71,422-423</p>	
<p>- w tym czasie I. K. dzwoniła kilkakrotnie na policję zgłaszając konieczność przyjazdu służb w związku z napaścią na ich rodzinę, w tym próbę wdarcia się agresywnych osób do ich mieszkania, które dobijają się do drzwi i okien, jak też fakt zranienia przez jej syna nożem O. Z.,</p>	<p>----- zeznania P. Ś. ----- zeznania I. K.</p>	<p>----- k. 31v-32 ----- k.34-35, 436-438</p>	
<p>- po przyjeździe funkcjonariuszy policji B. F. został zatrzymany, a O. Z. hospitalizowany,</p>	<p>----- informacje dot. zgłoszeń telefonicznych -----</p>	<p>k. 146-158 ----- k. 163,173</p>	
<p>- omawiane zajście pomiędzy B. F. a O. Z. zintensyfikowało wrogie i agresywne nastawienie okolicznych mieszkańców wobec członków rodziny F. (min. O. Z. skierował do B. F. wulgarną wiadomość o charakterze groźby k. 182) ostatecznie I. K. wraz z rodziną zmieniła miejsce zamieszkania, zajmowany przez nią dotychczas lokal został częściowo zdewastowany, na zewnątrz widniały napisy o obraźliwej treści wobec członków rodziny F.; w czasie ich przeprowadzki (wymagającej asysty policji) mieszkańcy bloku wykrzykiwali w kierunku członków rodziny F. wulgarnie zwroty (k. 268-279, 428-432)</p>	<p>----- płyty dot. zgłoszeń telefonicznych ----- ----- protokół oględzin telefonu H. ----- ----- wydruki z komunikatora M., fotografia ----- ----- płyta CD z zapisem wypowiedzi mieszkańców</p>	<p>k. 181-182 ----- k. 268-279 ----- ----- k. 428-432</p>	

<p>- B. F. urodził się (...) , pochodzi z rodziny wieloletniej. Od około roku mieszkał u babki emerytki, pozostając na jej utrzymaniu. Jest bezdzietnym kawalerem, uczęszczał do szkoły zasadniczej, ucząc się zawodu kucharza, obecnie jest zatrudniony jako pracownik sklepowy,</p> <p>- był dwukrotnie hospitalizowany na oddziale nerwic z uwagi na nadpobudliwość i skłonność do samookaleczeń, stwierdzono u niego zaburzenia zachowania, w tym skłonność do reakcji impulsywnych; zachowania te miały także związek z jego sytuacją rodzinną (min. małżeństwo matki z M. K., pojawienie się rodzeństwa przyrodniego)</p> <p>- B. F. nie cierpi na jakąkolwiek chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe, bądź zaburzenia psychiczne mogące wpływać na jego poczytalność,</p> <p>-do 2018 r. B. F. kilkakrotnie popełniał przestępstwa kradzieży sklepowych, za które był karany na grzywny i kary ograniczenia wolności; obecnie zmienił swoje zachowanie, pracuje w sklepie (...), gdzie właściwie wywiązuje się</p>	wywiad kuratora	k.209	
--	-----------------	-------	--

z nałożonych na niego obowiązków;			
wyjaśnienia B. F.	k.404v,423v		
zeznania K. G. (1)	k.435		
zeznania I. K.	k.438		
Informacja o karalności B. F.	k. 479-479v		
opinia sądowo psychiatryczna biegłych A. P. i E. W.	k. 248-249		
dokumentacja medyczna B. F.	k. 250		
<i>Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	B. F.	I	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
działanie B. F. z zamiarem zabójstwa	-----	-----	
<i>OCena DOWOdów</i>			
<i>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia B. F.	<p>-wyjaśnienia oskarżonego nie zostały podważone skutecznie przez żaden z innych dowodów, co do zasady stanowiły zatem podstawę poczynionych w sprawie kluczowych ustaleń faktycznych, co do tła, przebiegu, motywacji zachowań, skutków zdarzeń,</p> <p>- fakt zaatakowania przez O. Z. B. F. po wejściu przez niego do klatki korelował nie tylko z twierdzeniami jego matki I. K. ale pośrednio - fragmentarycznie także z zeznaniami świadków, których relacje zostały uznane co do istoty za niewiarygodne, a które jak ustalił Sąd według intencji świadków miały mieć charakter obciążający B. F.. Choć nie jednolicie, to świadkowie ci przyznali także, że w czasie zajścia w klatce oprócz O. Z. (wbiegającego do klatki od strony podwórka bez koszulki /min.k.24/) znalazły się tam również inne osoby (w tym J. M. oraz bracia W.). M.: O. Z. podał, że z J. M. udał się do klatki „tam było dużo osób, około 10” / min. k. 74,220/, M. M. (3): „wbiegła za synem do klatki i był tam J. M.” / k.25/, K. S. towarzysząc M. M. (3) zauważyła, że „O. z trzema kolegami nie było już na ławce” /k.55/, J. M.</p>	

zeczna, że na klatce byli też z nim i z O. bracia W., także K. G. (2) /k. 410v/,

- ustalenie co do wzajemnego usytuowania B. F. i O. Z. w chwili zadania pokrzywdzonemu ciosu Sąd poczynił zgodnie z twierdzeniami oskarżonego podanymi bezpośrednio po zajściu („my się zaczęliśmy szarpać i ja wówczas wbilem mu ten nóż w plecy ...dostał to uderzenie w plecy, bo jak zobaczył ten nóż, to się wtedy odwrócił” /k131/). Odmienna wersja tego fragmentu zdarzenia przekazana przez oskarżonego na rozprawie („on się zamachnął, żeby mnie uderzyć i się odwrócił i wtedy go zraniłem w plecy” /k405v/) nie została uznana za miarodajną. W świetle zasad doświadczenia życiowego za mało prawdopodobne należało uznać aby O. Z. na widok noża trzymanego przez stojącego przed nim B. F., chcąc uderzyć go pięścią w twarz, musiał wziąć zamach wymagający odwrócenia się plecami do oskarżonego. O niezgodności tej wersji z rzeczywistością przesądziła odmienna treść wyjaśnień oskarżonego ze śledztwa (co do jakże istotnej przecież kwestii). Gdyby w rzeczywistości O. Z. był w fazie zamachu wyprowadzając kolejny cios , kiedy został

		<p>ugodzony nożem przez B. F., ten od wstępnej fazy postępowania forsowałby tę właśnie wersję, zamiast wówczas przekazanej.</p> <p>- forsowana na rozprawie przez O. Z., M. M. (3) i J. M. przeciwna wyjaśnieniom oskarżonego, wersja odnośnie ugodzenia pokrzywdzonego nożem przez B. F., kiedy ten rzekomo leżał na schodkach przed klatką oraz zranienia się przez oskarżonego w rękę podczas domniemanego wyciągania noża lub celowo na żądanie I. K. (min. k 412v zeznania K. S.) pozostawała w sprzeczności z zeznaniami tych świadków ze śledztwa, została przez nich uzgodniona w celu pogorszenia sytuacji oskarżonego (min. zeznania O. F. k. 421v). Należy zauważyć, że zarówno A. R., jak i B. C. (skonfliktowane z rodziną oskarżonego) zeznały, że O. Z. wybiegł z klatki zakrwawiony (k. 195,468, 201,433)</p>	
	<p>zeznania O. F.</p>	<p>- sąd nie stwierdził podstaw do zakwestionowania wiarygodności świadka; jej zeznania dotyczyły w zasadzie wypadków poprzedzających oraz następujących po zdarzeniu objętym aktem oskarżenia, jej relacja w szczególności korelowała</p>	

		z zapisami wypowiedzi mieszkańców bloku I. K. zarejestrowanych na płycie CD jak też pochodzących z komunikatora M. (k.428-432, 268-279),	
	zeznania P. Ś.	świadek jest funkcjonariuszem policji, osobą obcą dla stron, zeznawał na okoliczność czynności urzędowych, jego relacja korelowała z pozostałymi dowodami, brak podstaw do jej podważenia	
	zeznania K. G. (1)	zeznania świadka były logiczne i konsekwentne, korelowały z wyjaśnieniami B. F. (dowody przeciwne w szczególności w postaci zeznań K. W. i J. W. zostały uznane za niewiarygodne)	
	zeznania G. K.	zeznania świadka w zakresie korelującym z poczynionymi ustaleniami korespondowały z pozostałymi dowodami uznanymi za wiarygodne; świadek zeznawała na okoliczność wypadków poprzedzających oraz następujących po zdarzeniu objętym aktem oskarżenia, jej twierdzenia znalazły także odzwierciedlenie w treści zgłoszeń telefonicznych na numer alarmowy	
	zeznania I. K.	zeznania świadka w zakresie korelującym z poczynionymi ustaleniami korespondowały z	

		<p>pozostałymi dowodami uznanymi za wiarygodne; świadek nie widziała samego momentu ugodzenia pokrzywdzonego nożem, nieścisłości pojawiające się w zeznaniach ze śledztwa wytłumaczyła logicznie (k. 436-437)</p>	
	<p>zeznania D. R.</p>	<p>zeznania świadka w zakresie korelującym z poczynionymi ustaleniami korespondowały z pozostałymi dowodami, jego relacja dotyczyła głównie wypadków poprzedzających zdarzenie objęte aktem oskarżenia</p>	
	<p>opinia biegłego lekarza W. O. k. 118,222-223 484-485,495-499, 511-512</p>	<p>jest jasna, logiczna, nie zawiera sprzeczności, biegły sądowy (będący osobą obcą dla stron, o wymaganej specjalności i doświadczeniu) uzupełniał opinię kilkakrotnie odnosząc się do kolejno przeprowadzanych dowodów, udzielił na rozprawie wyczerpujących odpowiedzi na dodatkowe pytania</p>	
	<p>opinia sądowo psychiatryczna biegłych A. P. i E. W. k. 248-249</p>	<p>- biegłe sądowe, będące osobami obcymi dla stron, o wymaganej specjalności i doświadczeniu wydały opinię po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną jak też badaniu oskarżonego; wydana opinia jest jasna, pełna, nie zawiera sprzeczności; wnioski</p>	

		końcowe korespondują z częścią opisową	
	pozostałe dowody z dokumentów, opinii, płyt, protokołów wymienione w rubryce 1.1.1	-strony nie kwestionowały ich autentyczności; w toku przewodu sądowego nie zostały ujawnione „dowody przeciwne” w stosunku do ich treści	
	<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	częściowo zeznania M. M. (3) k. 24-26, 413-414	zeznania świadka (osoby skonfliktowanej obecnie z członkami rodziny F., matki pokrzywdzonego) w zakresie w jakim pozostawały w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego (okoliczności omówione w rubryce 2.1) były niewiarygodne; świadek na poszczególnych etapach postępowania zmieniała wersję zdarzeń, dopasowując ją do ówczesnych zeznań syna, na rozprawie podała diametralnie inny opis zajścia, podważony przez pozostałe dowody, w tym przez opinię biegłego W. O. (zarówno co do obrażeń doznanych przez B. F., jak i O. Z.). Forsowana ostatecznie przez nią	

		<p>wersja ugodzenia O. Z. nożem przez B. F., kiedy ten miał leżeć przed klatką („syn leżał na schodkach a B. wbił mu nóż w plecy ...wyjmując nóż z pleców mojego syna B. się zranił, bo złapał za ostrze....Chciał zadać drugi cios i ja go powstrzymałam” / k.413v-414/) pozostawała dodatkowo w sprzeczności z pierwotnymi zeznaniami jej jak i K. S.; odmienną relację w tym zakresie przekazały także (pozostające w konflikcie z członkami rodziny oskarżonego) B. C. i A. R. (okoliczności omówione w rubryce 2.1 odnośnie wyjaśnień B. F.)</p>	
	<p>częściowo zeznania K. S. k. 55-56, 411-412</p>	<p>zeznania świadka (osoby skonfliktowanej obecnie z członkami rodziny F., dziewczyny pokrzywdzonego) w zakresie w jakim pozostawały w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego (okoliczności omówione w rubryce 2.1) były niewiarygodne; świadek pomijała okoliczności mogące mieć niekorzystny wydźwięk dla O. Z., powoływała się na niepamięć co do osób towarzyszących pokrzywdzonemu w dniu zdarzenia, uzgadniała wersję z innymi świadkami (wspomniane zeznania O. F. k. 421v), ujawniając „nowe” niekorzystne dla oskarżonego jego rzekome</p>	

		skłonności do agresywnych zachowań	
	<p>częściowo zeznania J. M. k. 85, 409v-411</p>	<p>zeznania świadka (osoby skonfliktowanej obecnie z członkami rodziny F.) w zakresie w jakim pozostawały w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego (okoliczności omówione w rubryce 2.1) były niewiarygodne; świadek na poszczególnych etapach postępowania zmieniał wersję zdarzeń przekazując w znacznej mierze ich opis niezgodny z rzeczywistością; przekazana przez niego dopasowana do zeznań pokrzywdzonego z rozprawy (zeznania O. F. k. 421v) wersja rzekomego doznania przez O. Z. obrażeń przed klatką nie korelowała z pozostałymi dowodami, w tym z pierwotnymi zeznaniami J. M., M. M. (3) jak i K. S., jak też twierdzeniami B. C. i A. R.</p>	
	<p>zeznania O. Z. k. 74v, 220v, 407v-409</p>	<p>- pokrzywdzony zarówno w śledztwie jak i na rozprawie głównej podał nieprawdopodobną wersję zdarzeń, utrzymując, że nie wie kto zranił go nożem, powołując się na niepamięć nie potrafił opisać okoliczności doznania rany, przed sądem powoływał się na informację zasłyszaną rzekomo od nieustalonej osoby, z której miało</p>	

		<p>wynikać że nożem ugodził go oskarżony, kiedy ten leżał przed klatką, – na tym samym etapie postępowania relację podobnej treści (odmienną od przekazanej w śledztwie) sformułowali: M. M. (3) i J. M.. Z tych względów zeznania pokrzywdzonego zostały pominięte, przy dokonywaniu ustaleń faktycznych, jako niewiarygodne.</p>	
	<p>zeznania J. W. k. 59, 215-216, 423-424</p> <p>zeznania K. W. k. 64, 218-219, 424-425</p>	<p>- świadkowie konsekwentnie zaprzeczali swojemu uczestnictwu z zdarzeniu objętym aktem oskarżenia; ich zeznania pozostawały w sprzeczności nie tylko z wyjaśnieniami oskarżonego ale także z zeznaniami J. M. i K. G. (1). Z tych względów omawiane dowody jako niewiarygodne zostały pominięte przez sąd przy dokonywaniu ustaleń faktycznych.</p>	
	<p>częściowo zeznania B. C. k. 201, 433v-434</p>	<p>- świadek pozostaje w ostrym konflikcie z rodziną B. F. (min. k.434,428-432), z tych względów jej twierdzenia o rzekomych skłonnościach oskarżonego do noszenia przy sobie noża i zdolności do robienia krzywdy innym należało potraktować z rezerwą; jako miarodajne zostały uznane przez sąd zeznania świadka w części korespondującej z relacją</p>	

		oskarżonego (zob. rubryka 2.1.)	
	<p>zeznania M. J. k. 237-238 , 418-419</p> <p>zeznania W. F. k. 80v-81, 425-426</p>	<p>-zarówno M. J. (wujek oskarżonego), jak i W. F. (brat oskarżonego) nie byli świadkami czynu objętego aktem oskarżenia; ich zeznania, w których powoływali się na to, że widzieli kilku napastników uzbrojonych w kije lub kastety w czasie, kiedy B. F. miał ugodzić O. Z. nożem (a nie dopiero po tym zajściu) pozostawały w sprzeczności z wyjaśnieniami B. F. i I. K.; jednocześnie relacja W. F. z rozprawy znacząco różniła się w tym zakresie od przekazanej przez niego w śledztwie; Z tych względów zeznania omawianych świadków zostały pominięte przez Sąd jako nieodzwierciedlające prawdziwych wypadków, a mające na celu poprawę sytuacji procesowej oskarżonego.</p>	
	<p>zeznania S. P. k. 89v</p> <p>zeznania D. B. k. 93</p> <p>zeznania K. G. (2) k. 178v, 486v</p>	<p>wymienieni świadkowie nie przekazali informacji mających znaczenie dla odpowiedzialności karnej B. F., utrzymywali, że nie byli świadkami zdarzeń będących przedmiotem ustaleń faktycznych</p>	
	PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	B. F.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art. 13§1 kk odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje. Zachowanie sprawcy zmierza bezpośrednio (w rozumieniu art. 13§1 kk) do dokonania czynu zabronionego, gdy zagrożenie dla dobra prawnego, będącego jego znamieniem (objętym zamiarem), przekształca się z zagrożenia abstrakcyjnego w zagrożenie realne. Warunkiem odpowiedzialności sprawcy za przestępstwo z art. 156§1 kk jest			

obejmowanie świadomości przynajmniej możliwość spowodowania swoim zachowaniem ciężkiego uszczerbku na zdrowiu innej osoby i godzenie się na to, przy czym postać ciężkiego uszkodzenia ciała, wymieniona w art. 156§1 pkt 1 lub 2, nie musi być wyraźnie sprecyzowana w świadomości sprawcy. (tak też postanowienie Sądu Najwyższego z 9 X 2018 r. sygn. IIIKK 552/18, opubl. OSNKW 2019/2/9, LEX nr 2561609).

Przewód sądowy wykazał jednoznacznie, że B. F. przewidując możliwość spowodowania u O. Z. ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej jego życiu i godząc się na to, bezpośrednio do tego zmierzał w ten sposób, że zadał mu uderzenie nożem w plecy, w klatkę piersiową po stronie lewej, jednakże zamierzonego uszczerbku nie wywołał, bowiem z uwagi na przebieg kanału rany, zagłębione w nią ostrze noża nie uszkodziło płuca, bądź innych usytuowanych w tej okolicy ważnych dla życia organów, wywołując obrażenia naruszające czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres powyżej 7 dni w postaci: rany klutej tylnej ściany klatki piersiowej z odmą opłucnową lewostronną i

krwiakiem lewej jamy
opłucnowej.

Z opinii biegłego W. O. (min. k 511v) jednoznacznie wynika, że sposób zadania ciosu (dynamiczny cios zadany od góry do dołu) , parametry noża (ostrze o długości 17 cm), okolica w którą godził cios przesądzają o tym, że oskarżony musiał się liczyć z możliwością uszkodzenia ważnych dla życia narządów, a przede wszystkim płuca O. Z., co stanowiłoby ciężki uszczerbek na zdrowiu lub narażałoby go na utratę życia. Tylko z uwagi na przypadkowy przebieg kanału rany („miał szczęście” /opinia biegłego W. O. k. 512/) pokrzywdzony nie doznał poważniejszych obrażeń.

Analiza zachowania oskarżonego przed i po zdarzeniu, nie dostarczyła podstaw do przyjęcia, aby działał on z zamiarem bezpośrednim spowodowania u O. Z. ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Przeczą temu: okoliczności zajścia, tło zdarzenia, ich dotychczasowe zażyłe relacje (J. M. „byli przyjaciółmi, jeszcze tego dnia ze sobą rozmawiali”), jak też zachowanie oskarżonego, który bezpośrednio po zagłębieniu ostrza noża w ciało pokrzywdzonego wypuścił z dłoni nóż i

(nawet zdaniem J. M.) „stał wtedy w szoku” . Przypomnienia wymaga to, że B. F. konsekwentnie utrzymywał, że nie działał z zamiarem zabójstwa, jak wyjaśniał: chciał jedynie nastraszyć O. Z., zajście było dynamiczne, „wszystko szybko się działo....w czasie szarpaniny jakoś się zamachnął i wbił mu ten nóż w plecy, w tym samym czasie czuł, że osoby stojące za nim popychały go, ktoś go uderzał , nie celował w określone miejsce”. Mając na uwadze ustalone okoliczności zajścia, należało uznać za wiarygodne wyjaśnienia B. F., w których utrzymywał , że bardziej chciał pokrzywdzonego „nastraszyć niż zranić”.

Całokształt omówionych okoliczności przesądza o tym, że oskarżony nie godził się na zadanie śmiertelnej rany, czego nie zmienia fakt, że na skutek jego działania istniało niebezpieczeństwo poważniejszego zranienia pokrzywdzonego, w tym grożącego śmiercią z uwagi na ryzyko uszkodzenia ważnych dla życia narządów.

Ubocznie można wspomnieć, że nawet sam fakt przeciągnięcia ostrzem noża po szyi osoby zaatakowanej przy jednoczesnym zwerbalizowaniu zamiaru zabójstwa nie przesądza o

tym, że z takim zamiarem sprawca faktycznie działał (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 12 grudnia 2019 r. IIAKa 151/19, Lex 2891718, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 11 kwietnia 2019 r. IIAKa 81/19), bowiem do okoliczności świadczących o zamiarze sprawcy oprócz godzenia w istotne dla życia organy, rodzaju i rozmiarów użytego narzędzia czy stopnia zagrożenia życia zalicza się także min. stosunek sprawcy do pokrzywdzonego, jego właściwości i dotychczasowy tryb życia, zachowanie przed popełnieniem przestępstwa a także pobudki, motywy i tło zdarzenia (por. wyrok SA w Szczecinie z 15 maja 2019 r. sygn. IIAKa 22/19, Lex 2719373).

W świetle całokształtu podniesionych powyżej okoliczności prawidłowość przyjętej przez Sąd kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego z art. 13§1 kk w zw. z art. 156§1pkt 2 kk w zb. z art. 157§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. nie mogła budzić wątpliwości.

Okoliczności i tło czynu przesądziły także o tym, że B. F. działał w warunkach art. 25§2 kk

Zgodnie z art. 25 § 1 k.k. nie popełnia przestępstwa, kto w obronie koniecznej odpiera bezpośredni,

bezprawny zamach na jakiegokolwiek dobro chronione prawem. Jednocześnie jednak w myśl art. 25§2 kk w razie przekroczenia granic obrony koniecznej, w szczególności poprzez zastosowanie „sposobu obrony niewspółmiernego do niebezpieczeństwa zamachu” (tzw. eksces intensywny), sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia. W ocenie Sądu to właśnie art. 25§2 kk podlegał zastosowaniu w niniejszej sprawie.

Zachowanie O. Z. i towarzyszących mu osób niewątpliwie stanowiło bezpośredni, i bezprawny zamach na zdrowie B. F.. Nastawienie oskarżonego nie było konfrontacyjne, zamierzał jedynie odprowadzić siostrę i wejść do mieszkania matki. Jednocześnie jednak odpierając ten atak oskarżony przekroczył granice obrony koniecznej.

Kolejny raz należy zauważyć, że B. F. w okresie poprzedzającym czyn pozostawał w zażyłych a nawet przyjacielskich relacjach z O. Z.. Nie był również wcześniej skonfliktowany z towarzyszącymi pokrzywdzonemu (a będącymi również kolegami B. F.) J. M. oraz

braćmi W.. Odnotowania wymaga, że obaj bracia to osoby w wieku 15 i 16 lat, o posturze i wyglądzie dziecięcym.

Oskarżony argumentował, że ww. osoby były nietrzeźwe, agresywne, a on czuł się otoczony i zagrożony przez wchodzących do klatki od strony podwórka, uciążliwych mu innych mieszkańców. Był uderzony pięścią w twarz przez O. Z. a od tyłu popychany, czy nawet uderzany – w sposób którego bliżej nie był w stanie sprecyzować (oprócz rany ręki wywołanej ostrzem noża innych obrażeń nie stwierdzono u B. F.). Jednak zdarzenie to z całą pewnością nie miało tak groźnego jak wskazywany przez niego charakteru. Nie sposób zatem uznać, że zadanie przez B. F. pokrzywdzonemu ciosu w plecy nożem z 17 centymetrowym ostrzem, w czasie kiedy ten akurat „na jego widok się odwrócił” , było „sposobem obrony współmiernym do niebezpieczeństwa zamachu”.

Zaakcentowania

wymagają kolejne towarzyszące zajściu okoliczności: oskarżony wziął wcześniej z domu nóż o długim ostrzu (fotografia nr 15 k. 242), tym samym

przygotował się niejako na zamach. Do zajścia doszło przed drzwiami mieszkania jego matki, w którym przebywali mąż I. K. i brat oskarżonego. Tymczasem B. F. nawet nie wzywał pomocy, a stojąca na klatce (w jej dalszej wnęce) jego matka nie uznała zajścia za zagrażające w istotny sposób jej synowi, bowiem nie podjęła żadnej interwencji, chociażby słownej. Nie oznacza to oczywiście, by sąd uznawał, że obrona konieczna ma charakter subsydiarny. Sąd uwzględnił jednakże te okoliczności faktyczne oceniając stopień grożącego oskarżonemu niebezpieczeństwa.

Co równie istotne pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonym, już wcześniej dochodziło do zdarzeń z użyciem przemocy, w tym przy użyciu podobnego narzędzia („ja go wtedy uderzyłem tłuczkiem” wyjaśnienia oskarżonego k. 408v).

Mając na uwadze całokształt podniesionych powyżej okoliczności przekroczenie przez B. F. granic obrony koniecznej nie budziło wątpliwości Sadu. Jednocześnie Sąd nie stwierdził zaistnienia w niniejszej sprawie sytuacji o jakiej mowa w art. 25§3 k.k.

Powyższy przepis stanowi, że sprawca, który przekracza granice obrony koniecznej pod wpływem strachu lub wzburzenia usprawiedliwionych okolicznościami zamachu, nie podlega karze. Doktryna i praktyka orzecznicza wyklucza jednak możliwość zastosowania powyższego przepisu do osoby spodziewającej się ataku i przygotowującej się na jego odparcie.

Wyjątkiem będzie tu jedynie sytuacja, w której sprawca wprawdzie przewidział zamach, jednak nie dało się przewidzieć jego rozwoju i skutków. (por. min. wyrok SN z 24 kwietnia 2002 r., II KKN 178/00, OSNKW 2002, nr 9–10, poz. 69). Jednocześnie wymaga się przy tym nastąpienia szczególnych okoliczności towarzyszących samemu zamachowi, które oceniane obiektywnie i racjonalnie będą z reguły tłumaczyć wywołanie strachu lub wzburzenia, przesądzającego o sposobie odparcia zamachu. Wskazuje się tu np. na nocną porę zamachu (wybudzenie atakowanego ze snu), konfrontację ze złodziejem, który chce pozbawić daną osobę wartości materialnych warunkujących jej dalsze bytowanie, myłace i wprowadzające w błąd

środki zastosowane do ataku, jak użycie atrapy broni palnej, czy zamaskowanie sprawców, powodujące pomyłkę w zakresie ich wieku, płci, pozorowanie przytłaczającej przewagi liczebnej. Żadna z powoływanych okoliczności z całą pewnością nie ziszcila się jednak w sytuacji B. F..

Z przyczyn powyżej omówionych przypadek oskarżonego nie stanowił sytuacji objętej art. 25§3 k.k. jednakże z uwagi na całokształt ujawnionych w toku przewodu sądowego okoliczności celowe było zastosowanie wobec oskarżonego przewidzianej w art. 25§2 kk w zw. z art. 61§1 kk instytucji odstąpienia od wymierzenia kary. Przedmiotowe rozstrzygnięcie uzasadniały omówione okoliczności czynu i dotyczące osoby oskarżonego w szczególności były to:

- tło i przyczyna zajścia (np. J. M.: „u nas tak nie ma , że się mówi kto zrobił policji bo to jest frajer nawet jak ktoś komuś robi krzywdę” /k. 410v/),
- specyficzne okoliczności czynu w obecności wrogo nastawionych mieszkańców bloku (min. k.434,428-432),
- agresywne zachowanie nietrzeźwego O. Z. nie

tylko przed czynem ale i po nim,

- zerwanie przez oskarżonego ze środowiskiem kryminogennym i stabilizacja trybu życia,

- stosunkowo młody wiek oskarżonego, jego sytuacja życiowa,

- właściwości psychiczne oskarżonego w postaci stwierdzonych zaburzeń zachowania (min. skłonności autoagresywnych (dokonywanie samookaleczeń), czy też do reakcji impulsywnych (k.250), które przy młodym wieku oskarżonego łagodzą stopień przekroczenia granic obrony koniecznej,

- intensyfikacja wrogiego i agresywnego nastawienia okolicznych mieszkańców wobec członków rodziny F.,

- popełnienie czynu przez oskarżonego w zamiarze ewentualnym w formie usiłowania,

- ostateczny charakter obrażeń pokrzywdzonego, nie powodujących nadmiernie dotkliwych konsekwencji.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
---	---------------------------------------	--	--

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz	
---	--

związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	II		zgodnie z art. 230§2 k.p.k. jako zbędne dla potrzeb dalszego postępowania karnego Sąd zwrócił osobom

		uprawnionym uznane poprzednio za dowody rzeczowe: nóż kuchenny I. K., a pokrzywdzonemu i oskarżonemu zatrzymane uprzednio od nich odzież i obuwie
inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	sytuacja majątkowa oskarżonego czyniła celowym zwolnienie go na podstawie art. 624§1 k.p.k. z obowiązku zapłaty kosztów sądowych.	
Podpis		